

Така ситуація детермінована, насамперед, нестабільною політичною ситуацією, наявним військовим конфліктом в країні, слабкою технічною захищеністю об'єктів військово-промислового комплексу тощо. Для вирішення цієї вкрай важливої проблеми необхідно, перш за все, розробити якісно нову систему запобігання, розкриття та розслідування таких злочинів, яка б протидіяла їх розповсюдженню та вчиненню інших злочинів, що пов'язані з незаконним обігом зброї.

Список використаних джерел

1. Єдиний звіт про осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, за грудень 2016 року [електронний ресурс] // Офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України. – Режим доступу: http://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113281&libid=100820&c.

2. Постанова Пленуму Верховного Суду України від 26.04.2002 р. № 3 [електронний ресурс] // Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-02>.

Легін Андрій Валерійович,

аспірант кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: т.в.о. завідувача кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Микитчик А. В.*

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ: СТРУКТУРА, ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ФУНКЦІЇ

Анотація: У доповіді автор аналізує структуру та повноваження правоохоронного органу, створеного на виконання рекомендацій міжнародної спільноти, а також виокремлює функції які цей орган виконує.

Ключові слова: корупція; органи досудового розслідування; Національне антикорупційне бюро України; запобігання та протидія корупції; функції Національного бюро.

Summary: In the report, the author analyzes the structure and authority of a law enforcement body created to implement the recommendations of the international community, and also outlines the functions that this body carries out.

Keywords: corruption; bodies of pre-trial investigation; National Anti-Corruption Bureau of Ukraine; prevention and counteraction to corruption; functions of the National Bureau.

На виконання рекомендацій міжнародної спільноти та норм міжнародних документів після Революції Гідності 2014 року в Україні

було розпочато системну реформу для подолання широкомасштабної корупції, в межах якої було прийнято низку законопроектів антикорупційного спрямування та створено нові органи для боротьби з цим явищем.

Зокрема, було створено Національне антикорупційне бюро України яке є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових.

Завданням Національного бюро є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці.

Національне бюро складається з центрального та територіальних управлінь та є юридичною особою публічного права. Керівництво діяльністю Національного бюро здійснює його Директор, який призначається на посаду Президентом України в порядку, визначеному Законом України «Про Національне антикорупційне бюро України». Для забезпечення виконання завдань Національного бюро його Директор утворює своїм рішенням не більше семи територіальних управлінь Національного бюро, юрисдикція яких охоплює визначені в рішенні області України, Автономну Республіку Крим, міста Київ та Севастополь.

На сьогодні за рішенням Директора в Україні утворено три територіальних підрозділи у Львові, Одесі та Харкові. Управління, що знаходиться в м. Львів поширює свою юрисдикцію на наступні регіони: Львівську, Волинську, Закарпатську, Чернівецьку, Тернопільську, Івано-Франківську, Рівненську та Хмельницькі області. Управлінні, що розташоване у м. Одеса здійснює свою діяльність охоплюючи: Одеську, Херсонську, Миколаївську та Кіровоградську області. Останнє управління, що територіально розміщується у м. Харків реалізує свою діяльність на території наступних областей: Харківська, Сумська, Дніпропетровська, Запорізька, Луганська, а також Донецька, включно з територією проведення Антитерористичної операції.

Територіальні управління НАБУ складаються з: керівного складу – Директора та заступника директора територіального управління; головних спеціалістів з питань забезпечення роботи Управління, з організаційної роботи та по роботі із свідками та заявниками, а також детективів Головного підрозділу детективів робоче місце для яких визначено у м. Львів, Одеса та Харків.

Положення статті 5 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» встановлюють граничну чисельність центрального та територіальних управлінь Національного бюро, яка становить 700 осіб та визначають, що до структури Національного бюро можуть входити підрозділи детективів, що здійснюють оперативно-розшукові та слідчі дії, інформаційно-аналітичні, оперативно-технічні

підрозділи, підрозділи, що здійснюють виявлення майна, яке може бути предметом конфіскації або спеціальної конфіскації, підрозділи швидкого реагування, забезпечення безпеки учасників кримінального судочинства та забезпечення безпеки працівників, представництва інтересів в іноземних юрисдикційних органах, експертні, фінансові, кадрові та інші підрозділи [1].

Фактично Національне антикорупційне бюро України має наступну структуру: очолює Бюро Директор, який має трьох заступників. Першому заступнику директора підпорядковуються Головний підрозділ детективів, Другий підрозділ детективів, Управління аналітики та обробки інформації та Управління інформаційних технологій. Двоє інших заступників Директора керують Оперативно-технічним управлінням, Управлінням спеціальних операцій, Управлінням по роботі з громадськістю, Управлінням зовнішніх комунікацій, Управлінням бухгалтерського обліку та звітності, Управлінням забезпечення фінансовими ресурсами, майном та контролю за їх використанням, а також трьома територіальними управліннями, які створені у Львові, Одесі та Харкові. Юридичне управління, Управління внутрішнього контролю, Відділ по роботі з персоналом, Відділ документообігу, Режимно-секретний відділ, Відділ забезпечення роботи Директора бюро підпорядковані безпосередньо Директору бюро [2].

Слід зазначити, що у структурі Національного бюро кожен підрозділ відповідає за здійснення відведених йому функцій та звітує про результати проведеної діяльності його Директорові. Право на призначення до складу органу чи заміщення відповідної посади має лише Директор зазначеного органу та за його наказами затверджується штатний розпис і структура в цілому.

Законом України «Про Національне антикорупційне бюро України» повноваження цього органу сформульовано через перелік його обов'язків та прав. Відповідно до ст. 16 та 17 вказаного Закону їх є сенс класифікувати за функціональною ознакою на: права та обов'язки щодо здійснення оперативно-розшукової та кримінально-процесуальної діяльності; права та обов'язки щодо взаємодії з іншими суб'єктами та права та обов'язки щодо планування, аналізу та звітності.

У наукових джерелах відсутня єдина позиція щодо визначення та класифікації функцій Національного бюро. Наприклад, Р. Гречанюк зазначає, що з огляду на права та обов'язки Національне бюро виконує три функції: оперативно-розшукову; досудового розслідування та превентивну, що полягає у здійсненні інформаційно-аналітичної роботи з метою виявлення та усунення причин і умов, що сприяють вчиненню корупційних правопорушень, віднесених до підслідності Національного бюро [3, с. 47]. Крім того, виходячи зі змісту ч.1. ст. 1 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України», доцільно виділити правоохоронну функцію Національного бюро, суть якої полягає у забезпеченні охорони конституційного ладу, прав і свобод громадян,

законності і правопорядку, навколишнього природного середовища, всіх суспільних відносин, які встановлені і регулюються правом [4, с. 144]. Перелічені функції умовно можуть бути віднесені до основних функцій Національного бюро, які нерозривно пов'язані з його основним завданням.

Також не можливо оминати увагою ряд допоміжних функцій, які притаманні вказаному органу. До таких функцій відносяться: забезпечення безпеки, зв'язків з громадськістю, управління персоналом, матеріального забезпечення, здійснення юридичних дій та міжнародного співробітництва.

Список використаних джерел

1. Закон України Про Національне антикорупційне бюро України. Редакція від 28.08.2018 № 1698-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1698-18>
2. Національне антикорупційне бюро України. Офіційний сайт. Головна / Про Бюро / Структура та керівництво [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://nabu.gov.ua/struktura-0>
3. Гречанюк Р. Функції і повноваження спеціальних антикорупційних органів України, Польщі та Молдови: порівняльний аналіз / Р. Гречанюк // Науковий часопис Національної академії прокуратури України. – 2015. – № 2. – С. 41–48
4. Коротич І.І. Функції НАБУ: поняття, зміст та сутність. / І. Коротич // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Юридичні науки. – 2015 – Випуск 3–2. Том 3. – С. 142–145

Дюрдь Віталій Іванович,

аспірант кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: професор кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України **Шакун В. І.**

СУБ'ЄКТ ЗЛОВЖИВАННЯ ВПЛИВОМ (СТ. 369-2 КК УКРАЇНИ)

Анотація. Доповідь присвячена питанню визначення суб'єкта зловживання впливом за трьома частинами статті 369² Кримінального кодексу України; проаналізовано думки науковців щодо визначення кола осіб, які відносяться до таких суб'єктів та наведено власну позицію.

Ключові слова: зловживання впливом, суб'єкт злочину, загальний суб'єкт, спеціальний суб'єкт, службова особа, неправомірна вигода.

Summary. The report is devoted to the issue of determining the subject of trading in influence in three parts of article 369² of the Criminal